

Sygn. akt I C 536/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupcy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Rumin-Jabłońska

Protokolant: Daria Zwolińska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.**

przeciwko **Ł. A.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Ł. A. na rzecz powoda E. 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 658,54 (sześćset pięćdziesiąt osiem zł pięćdziesiąt cztery gr) złotych,
2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,
3. zasądza od pozwanego Ł. A. na rzecz powoda E. 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G. kwotę 309,32 (trzysta dziewięć zł trzydzieści dwa gr) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Joanna Rumin-Jabłońska

Sygn. akt I C 536/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego Ł. A. kwoty 866,52 zł oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez wierzyciela pierwotnego (...) S.A. ze zbywcą pojazdu w dniu 26 czerwca 2014 roku umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Ubezpieczyciel świadczył ochronę ubezpieczeniową do 25 czerwca 2015 roku. Zbywca pojazdu zawarł z pozwanym umowę sprzedaży pojazdu, zatem prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia przeszły na nabywcę. Pozwany nie dokonał zapłaty składki (k. 2-4).

Nakazem zapłaty z dnia 22 kwietnia 2016 roku sygn. VI Nc-e 475021/16 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 866,52 zł oraz kwotę 300,30 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 4v).

Pozwany Ł. A. wniósł sprzeciw, w którym wniósł o uchylenie nakazu zapłaty, argumentując, że sprzedał samochód nowemu nabywcy, nadto wezwał do postępowania w charakterze pozwanego J. P. (k. 5). Na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2017 roku pozwany cofnął wniosek o wezwanie do procesu J. P. (k. 66).

Pismem z dnia 29 maja 2017 roku powód ograniczył żądanie pozwu do kwoty 658,54 zł, cofając pozew w pozostałej części (k. 75).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Ł. A. w dniu 6 października 2014 roku na podstawie umowy sprzedaży nabył pojazd marki O. (...) nr rej. (...) (dowód: kserokopia umowy sprzedaży z dnia 6 października 2014 roku k. 23). Pojazd objęty był ubezpieczeniem obowiązkowym OC – umowa ubezpieczenia nr polisy (...), zawarta do dnia 25 czerwca 2015 roku (dowód: kserokopia polisy k. 20). Pozwany nie uiścił składki w kwocie 776,72 zł (bezsporne).

W dniu 14 października 2014 roku pozwany sprzedał pojazd J. P.. Pozwany po sprzedaży nie poinformował ubezpieczyciela o fakcie sprzedaży – uczynił to dopiero w 2016 roku (dowód: kserokopia umowy sprzedaży z dnia 14 października 2014 roku k. 63, pismo z dnia 8 marca 2017 roku k. 62). Pojazd ten został wyrejestrowany na podstawie zaświadczenia o demontażu w dniu 22 kwietnia 2015 roku (dowód: pismo z dnia 9 maja 2017 roku k. 69).

W dniu 26 października 2015 roku (...) S.A. w S. zawarło z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z ww. umowy ubezpieczenia (dowód: kserokopia umowy z dnia 26 października 2015 roku k. 27-33). Pismem z dnia 11 marca 2016 roku powód poinformował pozwanego o cesji wierzytelności i wezwał do spłaty zadłużenia, następnie pismem z dnia 9 sierpnia 2016 roku ponownie wezwał do spłaty zadłużenia (dowód: pismo z dnia 11 marca 2016 roku k. 25, pismo z dnia 9 sierpnia roku k. 24)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Zeznania pozwanego okazały się nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda znajduje podstawę prawną w treści art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2013 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ww. ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności pojazdu, jest obowiązany do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Ponadto zgodnie z art. 32 ust. 4 ustawy, posiadacz pojazdu, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Pozwany nie poinformował w całym okresie ubezpieczenia ubezpieczyciela o fakcie sprzedaży pojazdu, jest zatem odpowiedzialny do zapłaty zaległej składki solidarnie z nabywcą pojazdu. Solidarna odpowiedzialność oznacza, że wierzyciel może dochodzić należności od jednego (wybranego przez siebie) z dłużników – w tym wypadku od samego pozwanego lub od obu dłużników jednocześnie.

Uzasadnionym jest zatem żądanie zapłaty zaległej składki wraz z naliczonymi odsetkami.

Jednocześnie pojazd w okresie trwania ubezpieczenia został zdemontowany i wyrejestrowany. Zgodnie z art. 33 ww. ustawy umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z chwilą m.in. wyrejestrowania pojazdu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 658,54 zł (punkt 1 wyroku). Kwota ta stanowi należność wynikającą z umowy ubezpieczenia (zaległą składkę) – z uwzględnieniem faktu wyrejestrowania pojazdu w dniu 22 kwietnia 2015 roku.

Powód cofnął pozew co do kwoty 207,98 zł. Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tymże zakresie (punkt 2 wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (w brzmieniu sprzed nowelizacji), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 309,32 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Strona powodowa wygrała sprawę w 76%, poniosła koszty procesu w kwocie 407 zł (opłata sądowa – 30 zł, koszty zastępstwa procesowego – 360 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa –17 zł), a zatem zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu należy mu się zwrot od pozwanego kwoty 309,32 zł (punkt 3 wyroku).

SSR Joanna Rumin-Jabłońska